

Jalba lupului

La Fontaine

Un lup scornind c-a fost prădat de hoți,
S-a dus la tribunal ca o săgeată,
Și-nlăturând, pe rând, vecinii toți,
A-nvinuit o vulpe deocheată.
Iar judele, un maimuțoi,
I-a ascultat pe amândoi.
Dar ce proces! Mai mult un tă răboi!
- Înalta curte, bine luminată,
Știindu-vă tâlhari pe amândoi,
Vă pune cheltuieli de judecată,
Ca să vă-nvețe minte altădată.
Tu, lupule, te plângi din șiretlic,
Când nimenea nu ți-a furat nimic.
Tu, vulpe, dă îndărăt ce ți se cere,
De vrei să nu mai ai vro neplăcere!
Spunea judecătorul:
„Chiar când nu sunt dovediți,
Tâlharii se cuvine să fie osândiți!”